

vens § 289 om skattesvig af særlig grov karakter har fundet anvendelse, og er idømt en så alvorlig straf.«

Et mindretal inden for flertallet tilføjede, at man »ønsker at lægge vægt på, at bortfald af valgbarhed efter mindretallets opfattelse er begrænset til tiden, indtil den idømte fængselsstraf er afsonet.«

Flertallet indstillede, at NN's mandat bortfaldt som følge af, at den pågældende havde mistet sin valgbarhed, mens et *mindretal* indstillede, at den pågældendes mandat bevarede. Et *andet mindretal* udtalte bl.a.:

»Konklusionen må i alt fald blive, at den eneste måde, på hvilken man kan administrere grundlovens meget upræcise kriterium »uværdig i almindeligt omdømme« uden risiko for, at det får karakter af politisk forfølgelse, er at lade vælgerne afgøre, om den pågældende er uværdig i deres omdømme.«

Efter forhandling i salen den 1/7-1983 (jf. Folketingstidende 1982-83, forhandlingerne sp. 12877) vedtog Folketinget flertallets indstilling med 128 stemmer mod 22.

Ved folketingsvalget den 10/1-1984 blev den pågældende, der på dette tidspunkt havde påbegyndt afsoning af den idømte straf, på ny valgt til Folketinget. I den betænkning og indstilling, der blev afgivet af *Udvalget til Prøvelse af Valgene* den 3/2-1984 i forbindelse med den almindelige godkendelse af nyvalg, henviste et *flertal* til den ovennævnte flertalsudtalelse i betænkningen af 28/6-1983 og afgav derefter en *indstilling*, der indebar, at *valget* af den pågældende medlem *ikke godkendtes*. Et *mindretal indstillede*, at *valget godkendtes*. Efter forhandling i folketingssalen blev *valget* af den pågældende ved den derpå følgende afstemning *forkastet*, idet 18 (heraf 1 ved en fejlafstemning) stemte for valgets gyldighed, mens 139 stemte imod.

Ved valget den 8/9-1987 blev den pågældende, der den 11/3-1985 var løsladt på prøve, atter valgt til medlem af Folketinget. I betænk-

ning og indstilling af 22/9-1987 (Folketingstidende 1986-87, 2. samling, tillæg B, sp. 1) fra *Udvalget til Prøvelse af Valgene* udtalte et *flertal* bl.a.:

»Et flertal . . . betragter det fortsat med megen alvor, at et medlem er fundet skyldig i de omhandlede forhold og herfor er idømt en så alvorlig straf som omtalt ovenfor.

Flertallet lægger vægt på, at fængselsstraffen nu er afsonet, og at der er udvist god vilje til at afvikle bøden gennem overholdelse af indgåede aftaler om betaling. Der er herudover lagt vægt på den tid, der er hengået, siden lovovertrædelsen fandt sted.«

Flertallet indstillede herefter, at den pågældende *godkendtes* som medlem af Folketinget, mens et *mindretal* indstillede, at 1. stedfortræder ansås for valgt i stedet for den pågældende.

Ved afstemningen i salen blev *valget* af den pågældende *godkendt*, idet 139 stemte for, mens 13 stemte imod og 1 hverken stemte for eller imod.

10. *Udvalget* betragter det med meget stor alvor, at et medlem er fundet skyldig i voldsudøvelse af så alvorlig karakter som fastslået ved landsretsdommen, urigtig anmeldelse til politiet med forsæt til, at en uskyldig skulle straffes, og forsøg på bedrageri over for et forsikrings-selskab.

Udvalget ser endvidere med betydelig streghed på, at et medlem er dømt for spirituskørsel.

Hugo Holm har efter udvalgets opfattelse hermed tilsidesat de krav, man kan stille til et folketingsmedlem med hensyn til at efterleve de af Folketinget vedtagne love, og han er efter udvalgets opfattelse »straffet for en handling, der i almindeligt omdømme gør ham uværdig til at være medlem af Folketinget.«

Udvalget afgiver herefter den nedenfor anførte indstilling.

Et mindretal (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) tilføjer, at man ønsker at lægge vægt på, at bortfald af valgbarhed efter